

af Komm meraadene, og Administrationen vil naturligvis have et almindeligt Indseende i den Retning, hvori Ændringsforslagene udtale sig.

Under Nr. 11 er der foreslaaet en Bestemmelse om Handelens Forhold. Her er brugt Udtrykket: „for det grønlandske Samfunds Regning“, og det er brugt paa en saadan Maade, at det kunde se ud, som om man vilde tage Udtrykket „det grønlandske Samfund“ i en særlig Betydning som noget fra Riget i Almindelighed udskilt. Denne Betragtning kan jeg ikke tiltræde. Det er rigtigt, hvad der ellers staar i Ændringsforslaget, at Handelen skal søge at gøre Forholdene saa gunstige for Befolkningen som muligt, naar dette Ord „gunstigt“ tages i den rette og rummelige Betydning, men sluttelig hedder det i Ændringsforslaget, at Handelen ogsaa skal „hjælpe Befolkningen til Udnyttelse af Landets Erhvervskilder“. Nu er dette naturligvis al sund Handels Opgave, men jeg vilde dog mene, at det, der her særlig er paaapeget, navnlig vil blive Administrationens Sag, og jeg vilde ogsaa af den Grund finde det urigtigt at fastslaa noget saadant i Loven. —

Under Nr. 14 er det saa foreslaaet at indsætte i Loven bestemte Principper for Udregningen af de Takster, som skulle gælde saavel for opadgaaende som nedadgaaende Varer. Det ærede Medlem for Københavns 10ende Valgkreds (P. Knudsen), der talte om dette Ændringsforslag, var inde paa Handelens Forhold i al Almindelighed. Han talte om, at tidligere havde Handelen givet Overskud, og nu gav den Underskud. Ja, men det ærede Medlem maa jo huske paa, at tidligere have Salgspriserne paa de grønlandske Hovedprodukter været meget højere, end de nu ere, dobbelt saa høje som de Priser, vi nu faa for de Varer, vi tage hjem fra Grønland, saa i og for sig er der ikke noget mærkeligt i, at man tidligere kunde paavise et langt bedre Regnskab, end Tilfældet er nu. Det ærede Medlem talte ogsaa om de nuværende Handelsforhold. De ere jo belyste i Handelsudvalgets Betænkning og belyste ud fra begge Synsmaader, saa jeg skal foreløbig henvise hertil og kun gøre et Par enkelte Bemærkninger til et Par Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog i denne Forbindelse. Det ærede Medlem talte om Besejlingen, hvor der var foreslaaet i Handelsudvalgsbetænkningen, at man skulde spare 93,000 Kr. Jeg vilde gerne benytte Lejligheden til at sige, at jeg anser det for meget tvivlsomt, om der vil kunne indvindes en saadan Bespa-

relse, thi der maa til denne Besejling af Grønland kræves en ganske anderledes Sikkerhed, et ganske anderledes solidt Materiel og en ganske anderledes Garanti for kyndige Søfolk, som ere kendte med hele denne særlige Fart, end det almindeligvis er nødvendigt, og det vil selvfølgelig medføre større Udgifter, end man har paa almindelig Fart.

Endelig talte det ærede Medlem ogsaa om, at man paatænkte Omlavningen i Grønland med Stabelpladser, hvorved der vilde kunne indvindes ca. 104,000 Kr. Jeg vil gerne i den Anledning fremhæve, at denne Anvisning skyldes Handelens Embedsmænd, som have haft dette Spørgsmaal til Overvejelse i længere Tid, og som have indgivet til Udvalget en Betænkning, der gaar ud paa, at man efterhaanden skal omlave Forholdene saaledes oppe i Grønland, at man kan spare disse 104,000 Kr. Det ærede Medlem maa jo i det hele taget ved sine Udtalelser om „Udnyttelse af Grønlænderne“ etc. erindre, at der til den Pris, vi skulle have for de nedadgaaende Varer, kommer betydelige Omkostninger og ogsaa Andel i Administration, og omvendt maa han erindre, hvad han ikke kom ind paa, men hvad Handelsudvalget ogsaa gør gældende, at vi nu gennemgaaende sælge vore Varer til Grønlænderne adskilligt for billigt. Jeg mener, at man nærmere maa overveje hele dette Spørgsmaal, i hvilken Udstrækning man skal gaa til at gennemføre de Principper, der er gjort Rede for af Handelsudvalgets Flertal. Det har foreløbig været Genstand for Overvejelse af rent merkantil Art og maa nu overvejes i nærmere Forbindelse med de særlige Hensyn; man maa tage til den grønlandske Befolkning hele nuværende Forhold og Udvikling. Fra Handelsudvalgets Side er det ogsaa kun opstillet som et *Maal*, man skulde administrere henimod, og man har fra Udvalgets Side aldeles ikke foreslaaet noget i Retning af den korte Overgangstid, der her er Tale om i disse Ændringsforslag. Jeg vil fremhæve dette, da jeg ved, at Udvalget har faaet tilstillet et Ændringsforslag, som maaske nogen kunde tro var et Udtryk for Handelsudvalgets Mening, men Handelsudvalget har aldeles ikke udtalt noget som helst om, hvor lang eller hvor kort denne Overgangstid skulde være, tværtimod maa man sige, at det af hele Betænkningen fremgaar, at der forudsættes en ret lang Overgangstid, og Handelsudvalget hæfter ikke for de Ændringsforslag, der ere tilstillede Udvalget. Hvad Handels-